

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 18919

гр. София, 04.10.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в закрито заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

като разглежда дело номер **6226** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Административното производство е по реда на чл. 221 и сл. от ЗМ, във връзка с чл. 166, ал. 4 от АПК.

Образувано е по искане на „Онли Уан Вейп“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], за спиране на изпълнението на Решение № РЗМ – 5800 – 1047 / 32 – 871999 от 30.05.2024 на директора на Териториална дирекция Митница София. В жалбата е посочено правно основание по чл.221 от Закона за митниците и чл.45 от Регламент /ЕС/952/2013г.

Съдът намира искането за спиране изпълнението на решението за процесуално допустимо. Разгледано по същество искането е неоснователно по следните съображения:

С оспореното решение е определен нов код по КН и ТАРИК и нова данъчна основа на стока № 1 по МД MRN21BG005100533665R3 от 04.11.2021г и стока №1 по МД MRN21BG005100538665R3 от 12.11.2021г. и нов общ размер на публични държавни вземания 5 778.67 лв. (по т.2.1 от решението) и 5 798.10 лв. (3.1 от решението). Решението е получено на 04.06.2024г. от представител на дружеството. С решението „Онли Уан Вейп“ ООД е задължено да заплати сумата от 9 647.31 лева – мито (разлика между реално платено и дължимо) и 1 929.46 лева ДДС (разлика между реално платено и дължимо).

Съгласно разпоредбата на чл. 19б от Закона за митниците (Нов - ДВ, бр. 60 от 2015 г.) решение, с което се установяват митническо задължение и/или други публични държавни вземания, се издава в най-кратък срок, но не по-късно от 30 дни от започването на производството. Уведомяването на длъжника за размера на задължението се извършва с връчването на решението. Съгласно разпоредбата на чл. 19б, ал. 2 от ЗМ, решенията по ал. 1 с изключение на случаите по чл. 221, ал. 2 и 3 подлежат на предварително изпълнение.

Оспореното решение не попада в посочените изключения. То подлежи на предварително изпълнение по силата на посочената разпоредба на чл. 19б, ал. 2 от ЗМ. В същия смисъл е и разпоредбата на чл. 22, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 952 / 2013 от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, която гласи, че освен ако в решението или в митническото законодателство е предвидено друго, решението поражда действие от датата, на която заявителят го е получил или се счита, че го е получил. С изключение на случаите, предвидени в член 45, параграф 2, приетите решения се изпълняват от митническите органи от тази дата.

Член 221, ал. 1 от ЗМ гласи, че обжалването на решението по чл. 19б не спира неговото изпълнение.

Член 221, ал. 2 ЗМ гласи, че изпълнението на решение по чл. 19б може да бъде спряно по искане на заинтересованото лице от директора на Агенция "Митници" при обосновано съмнение за несъответствие на оспорваното решение с разпоредбите на митническото законодателство или когато може да бъде нанесена непоправима вреда на заинтересованото лице.

Съгласно чл. 221, ал. 3 от ЗМ, когато с решението по чл. 19б се установяват митническо задължение и/или други публични държавни вземания, неговото изпълнение може да бъде спряно от органа, който го е издал, ако в срока за обжалване на решението бъде предоставено обезпечение в размер на главницата и лихвите. Обезпечението може да бъде паричен депозит или поръчителство под формата на банкова гаранция. За срока на спирането се дължи законна лихва.

Съгласно чл. 221, ал. 4, решението, с което се отказва спиране на изпълнението, може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно чл. 221, ал.5 от ЗМ, обжалването спира изпълнението на решение, с което се установяват задължения, произтичащи от прилагането на международна конвенция, към която Република България се е присъединила, и длъжници са гарантиращите организации, определени с акт на Министерския съвет. След влизане в сила на решението то се изпраща в тридневен срок на компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите за принудително изпълнение.

В жалбата до АССГ е направено искане за спиране на изпълнението, като е мотивирано с това, че оспореното решение не съответства на митническото законодателство.

По делото е налице произнасяне на ВАС, с което са дадени указания до съда до първата инстанция, да се произнесе по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК. Посочено е, че съдът, в правомощието на който е разглеждането на делото, е компетентен да разгледа и да се произнесе и по искането с правно основание чл. 166 АПК за спиране на предварителното изпълнение на оспорения акт. (Определение № 10050 от 26.09..2024 г. по адм. д. № 9210 / 2024 г. на ВАС, Осмо отделение).

Посоченото означава, че съдът трябва да се произнесе по реда на чл. 166 от АПК.

Съобразно съдебната практика, спирането по чл.221, ал.3 от Закона за митниците предполага спиране от административния орган, издал административния акт в срока на оспорване на същия, при предоставяне на обезпечение. От друга страна, спирането по чл.166, ал.2 АПК предполага отправено искане до съда при образуване на съдебното производство по оспорване на административния акт в срок до влизане в сила на решението, при наличието на възможност за причиняване на оспорвания на значителна или труднопоправима вреда. Опциите не са алтернативни и взаимноизключващи се, а могат да се реализират съобразно етапите на процесния

спор.

С оглед искането за спиране на изпълнението не са приложени доказателства за наличието на обстоятелството, че оспореното решение на директора на Териториална дирекция Митница София би могло да причини на жалбоподателя значителна или труднопоправима вреда, които съответно са характеристики с количествено и качествено значение. За нито една от тези характеристики не са представени доказателства. В жалбата спирането е обосновано с чл.221 от Закона за митниците и чл.45 от Регламент 952/2013г. и обстоятелството, че е налице обосновано съмнение за несъответствие на оспореното решение с разпоредбите на митническото законодателство, принципите на последователност и предвидимост в дейността на администрацията, принципът на легитимните очаквания и равнопоставеността на икономическите оператори.

При така изложените обстоятелства недоказано се явява обстоятелството, че финансово задължение в размер на сумата от 9 647.31– мито (разлика между реално платено и дължимо) и 1 929.46 лева ДДС (разлика между реално платено и дължимо) - ще причини значителна или труднопоправима вреда. Именно тези предпоставки трябва да се установят в настоящото производство, което се развива по реда и на основанията по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, и които са различни от предпоставките по чл. 221, ал. 3 от ЗМ. Не са представени документи (финансови или счетоводни), които да водят до извод, че посоченото финансово задължение ще причини вреда на оспорващото дружество.

На следващо място и съгласно разпоредбата на чл. 166, ал. 2, изречение последно от АПК гласи, че изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. Посоченото означава, че трябва да са настъпили нови обстоятелства във времето, след издаването на оспорения акт. Това е така, защото в настоящия случай е налице предварително изпълнение, допуснато по силата на закон – чл. 221 от ЗМ. Законодателят е презюмирал, че при издаването на такива административни актове са налице изключителни обстоятелства и общественият и държавният интерес надделяват. За да бъде спряно предварителното изпълнение, допуснато по силата на закон, трябва да се твърдят и докажат нови обстоятелства, настъпили във времето след издаването на акта. (аргумент от чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК). Такива факти не се твърдят и не се установяват.

По изложените съображения и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 10 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на „Онли Уан Вейп“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], за спиране на изпълнението на Решение № РЗМ – 5800 – 1047 / 32 – 871999 от 30.05.2024 на директора на Териториална дирекция Митница София, по реда на чл. 166 от АПК.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховен административен съд в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му, на основание чл. 166, ал. 3 от АПК.

Делото да се докладва след влизане в сила на настоящото определение за

продължаване на процесуалните действия по основната жалба.